

Fiskalizacija prodaje putem samoposlužnih uređaja počinje 1.1.2021.

Neven Baica, mag. oec.

U ovom članku prenosimo odredbe koje se odnose na obvezu fiskalizacije računa izdanih preko samoposlužnih uređaja. Odredbe stupaju na snagu 1. siječnja 2021. i do tada treba obaviti tehničke prilagodbe samoposlužnih uređaja kako bi se mogla ispuniti propisana obveza

1. Uvod

Zakonom o izmjenama i dopunama *Zakona* o fiskalizaciji u prometu gotovinom (Nar. nov., br. 106/2018) propisana je obveza fiskalizacije prodaje putem samoposlužnih uređaja uključivanjem u *Zakon* novog poglavlja **V.a Postupak fiskalizacije prodaje putem samoposlužnih uređaja** u sklopu kojeg su dodani novi članci 20.a i 20.b.

Navedenim člancima propisano je da je radi provedbe postupka fiskalizacije prodaje putem samoposlužnih uređaja, kada se prodaja robe ili usluge ostvaruje prometom gotovine, obveznik fiskalizacije dužan fiskalizirati svaku prodaju u trenutku prodaje dostavom podataka o prodaji Ministarstvu financija, Poreznoj upravi. Stupanjem na snagu navedenih odredbi samoposlužni aparati smatraju se zasebnim poslovnim prostorom, te će obveznik fiskalizacije biti dužan, prije početka izdavanja računa, takav poslovni prostor prijaviti preko e-porezne.

ističemo...

Fiskalizacija prodaje putem samoposlužnih uređaja započinje 1. siječnja 2021. godine, a svaki samoposlužni aparat smatra se zasebnim poslovnim prostorom.

To znači i da svaki samoposlužni uređaj treba biti povezan s Poreznom upravom radi obavljanja postupka fiskalizacije računa za promet gotovinom kao što su povezani ostali fiskalni uređaji.

U međuvremenu novim izmjenama *Zakona* dodane su i doručene odredbe kojima se uređuje fiskalizacija prodaje putem samoposlužnih uređaja, a zadnjim izmjenama *Pravilnika* donesene su i provedbene odredbe.

U ovom članku prenosimo sve relevantne odredbe koje se odnose na fiskalizaciju prodaje putem samoposlužnih uređaja koje su propisane:

- **Zakonom o fiskalizaciji u prometu gotovinom** (Nar. nov., br.: 133/12, 115/16, 106/18 i 121/19; u daljnjem tekstu: **Zakon**).
- **Pravilnikom o fiskalizaciji u prometu gotovinom** (Nar. nov., br. 146/12, 46/17 i 70/20; u daljnjem tekstu: **Pravilnik**).

2. Osnovno

Osnova obveze provedbe postupka fiskalizacije prodaje putem samoposlužnih uređaja propisana je člankom 20.a stavkom 1. *Zakona*

Radi provedbe postupka fiskalizacije prodaje putem samoposlužnih uređaja, kada se prodaja robe ili usluge ostvaruje prometom gotovine, obveznik fiskalizacije dužan je fiskalizirati svaku prodaju u trenutku prodaje dostavom podataka o prodaji Ministarstvu financija, Poreznoj upravi.

2.1. Kada započinje fiskalizacija prodaje putem samoposlužnih uređaja?

Do 31. prosinca 2020. godine na snazi je odredba članka 5. red. br. 7. kojom je propisano da se iznimno od članka 3. *Zakona*, obveznikom fiskalizacije ne smatra porezni obveznik za ostvarene promete u prodaji robe ili usluga putem prodajnih automata.

ističemo...

Ova odredba biti će brisana s 1. siječnja 2021. čime od tog datuma nastaje obveza fiskalizacije prometa u prodaji robe ili usluga putem prodajnih automata.

Prijelaznim i završnim odredbama. u članku 10. *Pravilnika* o izmjenama i dopunama *Pravilnika* o fiskalizaciji u prometu gotovinom (Nar. nov., br. 70/20) propisano je slijedeće:

ističemo...

Obveznici fiskalizacije koji provode postupak fiskalizacije prodaje putem samoposlužnih uređaja dužni su od dana stupanja na snagu ovog Pravilnika do **31. siječnja 2021.** godine dostaviti podatke u sustav fiskalizacije za svaki postojeći samoposlužni uređaj te istaknuti obavijest na svakom samoposlužnom uređaju sukladno članku 6. i 7. ovoga Pravilnika.

Ova odredba stupa na snagu 1. siječnja 2021. godine.

2.2. Definicija samoposlužnog uređaja

Što se smatra samoposlužnim uređajem¹ propisano je člankom 30.a stavkom 1. i 2. *Pravilnika*:

(1) *Samoposlužni uređaj kojim se provodi postupak fiskalizacije prodaje je automatizirani uređaj putem kojega se obavlja neposredna prodaja robe ili usluge na način da se umetne u za to predviđen otvor na uređaju sredstvo koje se smatra gotovinom u smislu članka 2. točke 6. Zakona pri čemu u naplati robe ili usluge ne sudjeluje osoba odnosno pri čemu osoba ne posreduje u prodaji.*

(2) *Iznimno od stavka 1. ovoga članka, smatra se da postoji zaseban samoposlužni uređaj kada se obavlja prodaja robe ili usluge bez sudjelovanja osobe ako se plaćanje izvršava slanjem sms poruke na za to predviđen broj.*

Ovdje treba istaći da je člankom 30.a stavkom 2. *Pravilnika* propisano da se iznimno stavka 1. ovoga članka, **smatra da postoji zaseban samoposlužni uređaj kada se obavlja prodaja robe ili usluge bez sudjelovanja osobe ako se plaćanje izvršava slanjem sms poruke na za to predviđen broj.**

ističemo...

To bi značilo da se i uređaj koji obrađuje takve SMS poruke i potvrđuje plaćanja pružene usluge ili isporučenog dobra smatra samoposlužnim uređajem.

2.3. Što se ne smatra samoposlužnim uređajem?

U članku 30.a stavku 3. *Pravilnika* propisano je i što se ne smatra samoposlužnim uređajem. Prema navedenoj odredbi, samoposlužnim uređajem **ne smatra se uređaj putem kojega se obavlja prodaja robe ili usluge žetonima i drugim sličnim sredstvima, a za čiju kupnju je prethodno proveden postupak fiskalizacije izdavanja računa.**

2.4. Koju naplatu preko naplatnog uređaja ne treba fiskalizirati?

U članku 30.a stavku 4. *Pravilnika* propisano je da u definiciju samoposlužnog uređaja ne ulazi uređaj putem kojega se obavlja prodaja robe ili usluge, za ostvarene promete u djelatnostima iz članka 5. *Zakona*.

¹ S istim značenjem uz termin "samoposlužni uređaj", Zakon u članku 10. stavku 2. koristi termin "samonaplatni uređaj" što smatramo tehničkim propustom koji će vjerojatno u idućim izmjenama biti ispravljen. U odredbi članka 5. red. br. 7. *Zakona* čija je primjena prestala koristio se termin "prodajni automat"

Navedeno znači da **promete preko naplatnog uređaja kojim se naplaćuju usluge iz članka 5. Zakona nije potrebno fiskalizirati jer takav naplatni uređaj ne ulazi u definiciju samoposlužnog uređaja iz članka 30.a stavke 1. Pravilnika.**

U nastavku dajemo **popis djelatnosti iz članka 5. Zakona koji vrijedi od 1. siječnja 2021. godine:**

- 1) priređivanje lutrijskih igara, igara klađenja, igara u kasinima i na automatima za igre na sreću i zabavu te zaprimanje uplata za sudjelovanje u igrama na sreću i zabavnim igrama,
- 2) prodaja u kojoj se pretežni dio vrijednosti prometa odnosi na maloprodaju dnevnog tiska, duhana i duhanskih prerađevina, maraka i drugih poštanskih vrijednosnica,
- 3) prodaja vlastitih poljoprivrednih proizvoda proizvedenih na vlastitom obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu izravno krajnjem potrošaču u proizvodnim objektima seljačkih ili obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava te prodaja vlastitih poljoprivrednih proizvoda na štandovima i klupama na tržnicama na malo, na štandovima i klupama izvan tržnica na malo i otvorenim prostorima,
- 4) prodaja karata ili žetona za cestovni lokalni linijski prijevoz putnika u javnom prometu sukladno odlukama jedinica lokalne samouprave te prodaja karata ili žetona u zračnom, željezničkom i linijskom obalnom pomorskom prometu,
- 5) naplata cestarine,
- 6) punjenje naftnim derivatima aviona na avioservisima,
- 7) prodaja proizvoda i/ili usluga u poštanskom prometu,
- 8) pružanje bankovnih usluga i usluga osiguranja,
- 9) vođenje središnjeg depozitorija nematerijaliziranih vrijednosnih papira i središnjeg registra financijskih instrumenata,
- 10) ostvareni prometi evidentirani preko mjernih instrumenata (električna energija, plin, voda, javne komunikacijske usluge i slično) od energetskih, komunalnih, elektroničkih komunikacija i drugih pravnih osoba te
- 11) provođenje zdravstvene zaštite (sudjelovanje u troškovima zdravstvene zaštite do pune cijene zdravstvene usluge, kod izabranog doktora primarne zdravstvene zaštite i izdavanje lijekova na recept).

ističemo...

Za gore navedene djelatnosti ne treba obavljati fiskalizaciju bez obzira da li se promet obavlja preko naplatnog uređaja ili to obavlja osoba.

2.5. Račun ispostavljen iz samoposlužnog uređaja

Putem samoposlužnog uređaja primatelj isporučenog dobra ili korištene usluge zaprima i račun. **Gotovo svi elementi takvog računa odgovaraju** onima koji su propisani za račune izdane na naplatnom uređaju kojim upravlja operater, a koja su propisana odredbama članka 9. do 11. *Zakona*. No, **razlike ipak postoje.**

ističemo...

Račun izdan iz samoposlužnog uređaja ima **drugačije sastavljen broj računa i specifičnost povezanu s OIB-om operatera**

Način iskazivanja broja računa za prodaju putem samoposlužnog uređaja propisan je člankom 30.d stavkom 3. *Pravilnika*. Navedenom odredbom propisano je da se brojem računa kod provedbe postupka fiskalizacije prodaje smatra **broj transakcije prodaje koji se iskazuje u tri dijela:**

- 1) numerički broj transakcije,
- 2) oznaka poslovnog prostora i
- 3) ISU.

ističemo...

Dakle **umjesto broja naplatnog uređaja, takav račun sadrži ISU.**

ISU je skraćeni naziv za identifikator naplatnog uređaja, a to je jedinstveni broj samoposlužnog uređaja koji se sastoji od 9 znamenaka i koji svakom samoposlužnom uređaju dodjeljuje Ministarstvo financija, Porezna uprava na temelju dostavljenih podataka o OIB-u obveznika fiskalizacije i oznaci poslovnog prostora (samoposlužnog uređaja). O dodijeljivanju ISU pisali smo u poglavlju 3.4. ovog članka.

Druga iznimka povezana je s činjenicom da na samoposlužnom uređaju nema operatera.. Ipak, zakonom **nije isključena obveza slanja OIB-a operatera**, već je u članku 10. stavku 2. *Zakona* navedeno da u tom slučaju **kao OIB operatera** obveznik fiskalizacije **može dostaviti svoj OIB.**²

3. Postupak fiskalizacije prodaje putem samoposlužnih uređaja

Prije obavljanja postupka fiskalizacije prodaje putem samoposlužnih uređaja, **svaki obveznik fiskalizacije koji promet ostvaruje preko samoposlužnih uređaja, pa čak i onaj koji nema obvezu izdavanja računa, dužan je obaviti sve pripreme za početak obavljanja postupka fiskalizacije.** Te obveze propisane su poglavljem V.a (članci 20.a i 20.b) te člankom 26.a *Zakona*. U nastavku prenosimo obveze iz navedenih članaka *Zakona* te ih nadopunjujemo provedbenim odredbama iz *Pravilnika*.

3.1. Pribavljanje certifikata

Prema članku 12. stavku 1. *Zakona*, obveznik fiskalizacije dužan je radi provedbe postupka fiskalizacije izdavanja računa od Financijske agencije nabaviti digitalni certifikat koji se u postupku fiskalizacije koristi za elektroničko potpisivanje elemenata računa te za identifikaciju obveznika fiskalizacije prilikom elektroničke razmjene podataka.

ističemo...

Obveza pribavljanja certifikata od 1. siječnja 2021. vrijedi i za obveznike fiskalizacije koji promet obavljaju isključivo preko samoposlužnih uređaja.

Naime, svaki fiskalizirani račun, pa tako i onaj koji je izdan iz samoposlužnog uređaja mora biti potpisan ispravnim digitalnim certifikatom što Ministarstvo financija, Porezna uprava i provjerava kada za primi elemente računa u postupku fiskalizacije (članak 17. *Zakona*).

² Ovakav pristup ima za posljedicu da na računu treba biti iskazana i oznaka operatera iako operater na naplatnom uređaju ne postoji. Obzirom da to nema nekog smisla, vjerujemo da nadzorna tijela neće inzistirati na tom podatku pri nadzoru ispravnosti sadržaja računa izdanog iz samoposlužnog uređaja. Isto bi trebalo biti i s obvezom unosa oznake nepostojećeg operatera u internom aktu kojim se obavlja povezivanje oznaka postojećih operatera s njihovim oznakama.

Postupak pribavljanja certifikata propisan je člankom 3. *Pravilnika*.

3.2. Korištenje programske podrške i elektroničko potpisivanje

U pogledu obveza i odgovornosti za programsko rješenje kojim se obavlja postupak fiskalizacije i obveze elektroničkog potpisivanja poruka o prodaji putem samoposlužnih uređaja primjenjuju se ista pravila kao i kod elektroničkog naplatnog uređaja kojim u postupku fiskalizacije upravlja operater. Navedeno proizlazi iz članka 20. b. stavka 1. i 2. *Zakona* koje citiramo:

(1) Obveznik fiskalizacije radi provedbe postupka fiskalizacije prodaje putem samoposlužnih uređaja prema članku 20.a ovoga *Zakona* dužan je omogućiti korištenje programske podrške za elektroničko potpisivanje poruka o prodaji te omogućiti vezu (internet) za elektroničku razmjenu podataka s Ministarstvom financija, Poreznom upravom.

(2) Na korištenje programskog rješenja te razmjenu podataka iz stavka 1. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju odredbe članaka 16.a i 17. ovoga *Zakona*.

Jednoznačno je propisano i člankom 30.d stavkom 1. *Pravilnika*, dok je stavkom 2. istaknuto da se na korištenje takve programske podrške te razmjenu podataka odgovarajuće primjenjuju odredbe članaka 8. do 13. i 15. do 18. *Pravilnika* pri čemu se sve odredbe kojima se propisuje fiskalizacija izdavanja računa određuju kao odredbe za fiskalizaciju prodaje putem samoposlužnih uređaja.

3.3. Prijava samoposlužnog uređaja kao poslovnog prostora

Odredbom članka 20.a stavka 2. *Zakona* propisano je slijedeće:

(2) Radi provedbe postupka iz stavka 1. ovoga članka, obveznik fiskalizacije dužan je dostaviti podatak o svakom samoposlužnom uređaju u kojem će se ostvarivati promet gotovinom.

U tom smislu prilagođene su i druge odredbe propisa. Tako je samoposlužni uređaj uključen u definiciju poslovnog prostora koja je dana člankom 2. red.br. 7. *Zakona*. Odredbama članka 30.b stavka 1. i 3. *Pravilnika* to je naglašeno te je istaknuto i koja obveza time nastaje:

U skladu s odredbama *Zakona*, poslovnim prostorom smatra se svaki samoposlužni uređaj. Obveznik fiskalizacije iz članka 20.a *Zakona* radi provedbe postupka fiskalizacije prodaje putem samoposlužnih uređaja dužan je dostaviti podatak o svakom samoposlužnom uređaju u kojem će ostvarivati promet gotovinom.

Ova obveza **propisana je** u stavku 2. istog članka i **za obveznike fiskalizacije koji obavljaju naplatu slanjem SMS poruke na za to predviđeni broj.**³

Iz navedenog je jasno da samoposlužni uređaj treba prijaviti kao i svaki drugi poslovni prostor pa u skladu s time odredba članka 30.b. stavka 4. *Pravilnika* upućuje da se na prijavu podataka o svakom samoposlužnom uređaju **odgovarajuće primjenjuju odredbe o prijavi podataka u sustav fiskalizacije propisane člankom 19. *Zakona* i člankom 19. *Pravilnika*.** Stavcima 5. do 7. članka 30.b

³ Odredbom članka 30.a stavka 2. *Pravilnika* propisano je da se, u slučaju kada se naplata obavlja preko SMS poruke, smatra da postoji zaseban samoposlužni uređaj, što znači da se i takav promet od 1. siječnja 2021. treba fiskalizirati kao promet preko samoposlužnog uređaja.

Pravilnika propisane su specifični podaci koji se šalju za takav poslovni prostor:

- **tip poslovnog prostora:** samoposlužni uređaj.
- **adresa samoposlužnog uređaja:** adresa gdje se samoposlužni uređaj nalazi, a ako se adresa ne može točno utvrditi njegova najbliža geolokacijska adresa (**obvezno se popunjava dodatno polje** u kojem pobliže opisno opisuje lokaciju samoposlužnog uređaja).

3.4. Pribavljanje identifikatora samoposlužnog uređaja (ISU)

Za obavljanje prometa preko samoposlužnog uređaja člankom 30.c. stavkom 2. *Pravilnika* propisana je i dodatna obveza, obveznicima fiskalizacije:

Ministarstvo financija, Porezna uprava dodjeljuje Identifikator samoposlužnog uređaja koristeći podatke o poslovnom prostoru iz članka 19. Zakona, a osobito OIB obveznika fiskalizacije i oznaku poslovnog prostora koja se odnosi na samoposlužni uređaj putem kojega obveznik fiskalizacije provodi postupak fiskalizacije prodaje.

Iz ostalih odredbi članka 30.c *Pravilnika* proizlazi da je **ISU jedinstven za svaki samoposlužni uređaj**, a sastoji se od 9 brojeva znamenaka koje Ministarstvo financija, Porezna uprava formira na temelju oznake poslovnog prostora i OIB-a obveznika fiskalizacije te dodjeljuje po uspješnoj prijavi svih podataka o poslovnom prostoru..

Takav podatak obveznik fiskalizacije može preuzeti, spremi te po potrebi koristiti putem sustava ePorezna, Ova oznaka, kako je to i navedeno u članku 39.a sastavni je dio obavijesti o kojoj pišemo u narednom poglavlju i sastavni je dio broja računa izdanog iz samoposlužnog uređaja.

Treba istaći da je odredbom članka 30.c stavka 7. i 8. *Pravilnika* naglašeno da se ISU ne treba mijenjati ako se mijenja adresa naplatnog uređaja, ali ga obvezno treba promijeniti kada obveznik fiskalizacije promijeni oznaku poslovnog prostora (samoposlužnog uređaja).

ističemo...

U slučaju **kada se promijeni oznaka poslovnog prostora** (samoprodajnog uređaja) **potrebno je zatražiti novi ISU.**

3.5. Obavijest o fiskalizaciji prodaje putem samoposlužnih uređaja

Na svakom samoposlužnom uređaju **treba biti istaknuta obavijest o fiskalizaciji prodaje putem samoposlužnih uređaja.** Ova obveza propisana je člankom 26.a *Zakona*. Dakle za razliku od obavijesti koja se odnosi za fiskalizaciju prodaje preko elektronskog fiskalnog uređaja kojim upravlja operater, a koja mora biti istaknuta u poslovnom prostoru na vidljivom mjestu, ova obavijest mora biti istaknuta na samom samoposlužnom uređaju.

No, treba naglasiti da se **obavijest za prodaju putem samoposlužnih uređaja razlikuje i prema svom sadržaju.**

ističemo...

Obavijest koju treba istaknuti na samoposlužnom uređaju **razlikuje se od obavijesti koja je propisana za prodaju preko elektronskog fiskalnog uređaja kojim upravlja operater.**

Sadržaj ove obavijesti propisana je člankom 39.a *Pravilnika*

(1) *Iznimno od članka 38. ovoga Pravilnika, obveznik fiskalizacije koji provodi postupak fiskalizacije prodaje putem samoposlužnih uređaja u skladu s člankom 26.a Zakona dužan je na svakom samoposlužnom uređaju istaknuti obavijest o fiskalizaciji prodaje putem samoposlužnih uređaja.*

(2) *U obavijesti iz stavka 1. ovoga članka navode se riječi: »POZOR! Prema Zakonu o fiskalizaciji u prometu gotovinom svaki samoposlužni uređaj mora provoditi fiskalizaciju prodaje putem samoposlužnog uređaja. Nefiskaliziranje prodaje putem samoposlužnog uređaja kažnjivo je po Zakonu. Ministarstvo financija Porezna uprava« te podatak o dodijeljenom ISU koji dodjeljuje Ministarstvo financija, Porezna uprava i oznaci poslovnog prostora tog samoposlužnog uređaja koju određuje obveznik fiskalizacije.*

(3) *Ako obveznik fiskalizacije nije korisnik sustava ePorezna, obavijest iz stavka 1. ovoga članka dostavlja službena osoba u ispostavi Porezne uprave odmah nakon dodjele ISU-a iz članka 30.c ovoga Pravilnika.*

(4) *Ovisno o poslovnoj potrebi, obveznik fiskalizacije može obavijest iz stavka 1. ovog članka prilagoditi na sebi podoban način uz uvjet da zadrži sadržaj obavijesti iz stavka 2. ovog članka koji mora na samoposlužnom uređaju biti jasno istaknut, vidljiv, čitljiv i zaštićen od uništenja.*

Dakle, za razliku od obavijesti za naplatni uređaj kojim upravlja operater, obavijest koja se treba istaći na samoposlužnom uređaju **mora sadržavati drugačije formuliranog teksta i dva jedinstvena podatka za taj samoposlužni uređaj:**

- 1) **ISU** - Identifikator samoposlužnog uređaja koji je jedinstven za svaki naplatni uređaj i sastavni je dio broja računa koji je ispostavljen iz tog samoposlužnog uređaja) koji dodjeljuje Ministarstvo financija, Porezna uprava i
- 2) **oznaka poslovnog prostora** (koju određuje obveznik fiskalizacije).

ističemo...

To znači da obveznik fiskalizacije obavijest može isprintati i istaknuti tek nakon što se obave sve radnje o kojima smo pisali u prethodnim poglavljima i nakon što Ministarstvo financija, Porezna uprava dodijeli ISU za taj samoposlužni uređaj.

Iz suštine članka 30.c stavaka 6. i 8. *Pravilnika* proizlazi da obveznik fiskalizacije **u slučaju promjene oznake poslovnog prostora** (samoposlužnog uređaja), treba sastaviti, isprintati i na samoposlužnom uređaju **istaknuti novu obavijest koja će sadržavati novu oznaku poslovnog prostora i novododijeljeni ISU.**

4 Za Identifikator samoposlužnog uređaja koristi se kratica (ISU) (čl. 30.c st. 9. *Pravilnika*)

4. Postupak izdavanja računa

U prethodnom poglavlju pojasnili smo što sve trebaju obaviti obveznici fiskalizacije prije izdavanja prvog računa iz fiskalnog uređaja. To su ujedno i sve radnje koje aktivno odrađuje obveznik fiskalizacije, pa iz tog razloga sve ove pripremne radnje i predstavljaju postupak fiskalizacije prodaje putem samoposlužnog uređaja. Samoposlužni uređaj nije spominjan u odredbama koje se bave samim postupkom fiskalizacije izdanog računa.

Premda, nije posebno istaknuto, odredbe koje se odnose na sam postupak izdavanja računa, slanja elemenata računa preko elektroničke veze, dobivanja JIR-a, jednak je kao i u slučaju rada elektroničkog uređaja kojim upravlja operater, pa su te odredbe u potpunosti primjenjive i kod fiskalizacije računa izdanog iz samoposlužnog uređaja.

5. Zastoji u fiskalizaciji

Smatramo da su na fiskalizaciju prometa preko samoposlužnog uređaja u potpunosti primjenjive i odredbe koje se odnose na nemogućnost izdavanja računa koji sadrži Jedinostveni identifikator računa u kom slučaju se izdaje račun bez JIR-a s naknadnom obvezom dobivanja JIR-a.

Međutim, odredbe članka 22. i članka 23. Zakona, koje se primjenjuju u slučaju prestanka rada elektroničkog naplatnog uređaja i u slučaju provedbe postupka fiskalizacije na područjima na kojima nije moguće uspostaviti vezu za razmjenu podataka, **po našem mišljenju nisu primjenjive na samoposlužni uređaj** jer zahtijevaju izdavanje računa iz uvezene knjige računa što je u slučaju samoposlužnog uređaja neizvedivo.

Za razliku od članka 22. Zakona gdje se čini logičnim da u slučaju prestanka rada fiskalizacije treba prestati i s izdavanjem robe odnosno obavljanjem usluga preko takvog samoposlužnog uređaja, za članak 23. Zakona smatramo da sadrži propust. Naime, iz te odredbe proizlazi mogućnost da će obveznik fiskalizacije koji ima samoposlužni uređaj na području na kojem nije moguće uspostaviti vezu za razmjenu podataka biti kažnjen ako je samoposlužni uređaj nastavio s radom, premda obveznik fiskalizacije ne može utjecati na razlog neobavljenog postupka fiskalizacije fiskalizacija nije obavljena zbog razloga na koji obveznik fiskalizacije ne može uticati, a računi nisu izdavani iz knjige uvezanih računa.

6. Posebnosti

U ovom poglavlju ističemo dvije posebnosti fiskalizacije prometa preko samoposlužnog uređaja. U prvom poglavlju naglašavamo da postoji obveza prijave svakog samoposlužnog uređaja koji isporučuje neko dobro ili uslugu, neovisno o tome da li postoji obveza izdavanja, a time i fiskaliziranja računa. U drugom poglavlju ističemo da za obveznike fiskalizacije koji nisu korisnici ePorezne postoji novi obrazac za potrebe dodjele identifikatora samoposlužnog uređaja. Kao treću posebnost navodimo obvezu fiskaliziranja plaćanja SMS porukom.

6.1. Obveza pripreme fiskalizacija i obveznika koji nemaju obvezu izdavanja računa

Odredbom članka 8. stavka 3. Zakona propisano je da su iznimno od članka 8. stavka 2. Zakona, obveznici fiskalizacije koji ostvaruju promet gotovinom prodajom robe ili usluge putem samoposlužnih uređaja, **pri čemu nisu obveznici izdavanja računa prema poseb-**

nom propisu, dužni su prije početka prodaje izvršiti sve radnje za provedbu postupka fiskalizacije prodaje putem samoposlužnih uređaja iz poglavlja V.a i članka 26.a ovoga Zakona.

ističemo...

Iz navedenog proizlazi da u slučaju prodaje putem samoposlužnih uređaja, i u slučaju kada nema obveze izdavanja računa, postoje obveze povezane sa obavljanjem postupka fiskalizacije prometa putem samoprodajnog uređaja, te isticanja obavijesti na samoprodajnom uređaju.

6.2. Postupanja obveznika fiskalizacije koji nisu korisnici sustava ePorezna

Specifično postupanje predviđeno je za obveznike fiskalizacije koji nisu korisnici sustava ePorezna. Naime, i takvi obveznici fiskalizacije za svaki svoj samoposlužni uređaj trebaju pribaviti identifikator samoposlužnog uređaja o kojem smo pisali u poglavlju 3.4. ovog članka.

Razlika je u tome što takvi obveznici fiskalizacije, prema članku 30.c stavku 4. Pravidnika, moraju za dobivanje takvog broja podnijeti obrazac koji se nalazi u Prilogu 2. Pravidnika koji takvi obveznici fiskalizacije podnose i za poslovne prostore s naplatnim uređajima kojima upravlja operater. U nastavku dajemo prikaz navedenog Obrasca

Obrazac prijave podataka u sustavu fiskalizacije

Podaci o obvezniku fiskalizacije:
OIB
Ime i prezime/Naziv
Adresa
Oznaka poslovnog prostora
Adresa poslovnog prostora
Tip poslovnog prostora
Vrsta djelatnosti koja se obavlja u poslovnom prostoru
Radno vrijeme i radni dani
Datum otvaranja poslovnog prostora
Datum zatvaranja poslovnog prostora
Status poslovnog prostora
Oznaka o izdavanju dokumenta iz članka 27.b Zakona

Podaci o proizvođaču programskog rješenja:
OIB
Ime i prezime/Naziv
Adresa
Podaci o održavatelju programskog rješenja:
OIB
Ime i prezime/Naziv
Adresa

6.3. Fiskalizacija plaćanja SMS porukom

U poglavlju 2.3. ovog članka gdje smo prenijeli definiciju samoposlužnog uređaja naglasili smo značenje odredbe članka 30.a stavka 2. Pravidnika prema kojoj se smatra da postoji zaseban samoposlužni uređaj kada se obavlja prodaja robe ili usluge bez sudjelovanja osobe ako se plaćanje izvršava slanjem sms poruke na za to predviđen broj.

